

Mint égbetörő óriás, úgy emelkedik szárnyaló magasba a régi Lóversenyter egykori elhanyagolt, nyomorúságos viskóinak helyén, hazánk új büszkesége, a szépségében és méreteiben egyaránt lenyűgöző Népstadion. Már csak néhány hónap választ el bennünket attól a nagyszerű perctől, amikor a Népstadion kitarja kapuit tíz- és tizezrek előtt.

Csodálatos érzés fent állni a lelátó legmagasabb pontján, a 30 méter magasságba nyúló körlepesőn, s letekinteni onnan a lelátó közepén elterülő pálya bársonyos gyepszőnyegére. Elindulunk, a körívbe hajló tribünön, s újabb csodák tárulnak eléink. Látjuk a hatalmas vasbetonszerkezeteket tartó oszlopokat, a pilonokat, melyek óriásiak, mégis karcsúnak tűnnek. 18 pilonon nyugszik a nézőtér.

Budapestre vonatkozó kiadványok

Osztályozás

Szerző:

796:725.85

Cím **FÖLDBŐL KINÖTT ÓRIÁS**

Öt éves tervünk csodálatos létesítménye: a Népstadion

Idő: "1953"

Forrás:

hatred. H. H. H. H.
1953. 167.

Személy:

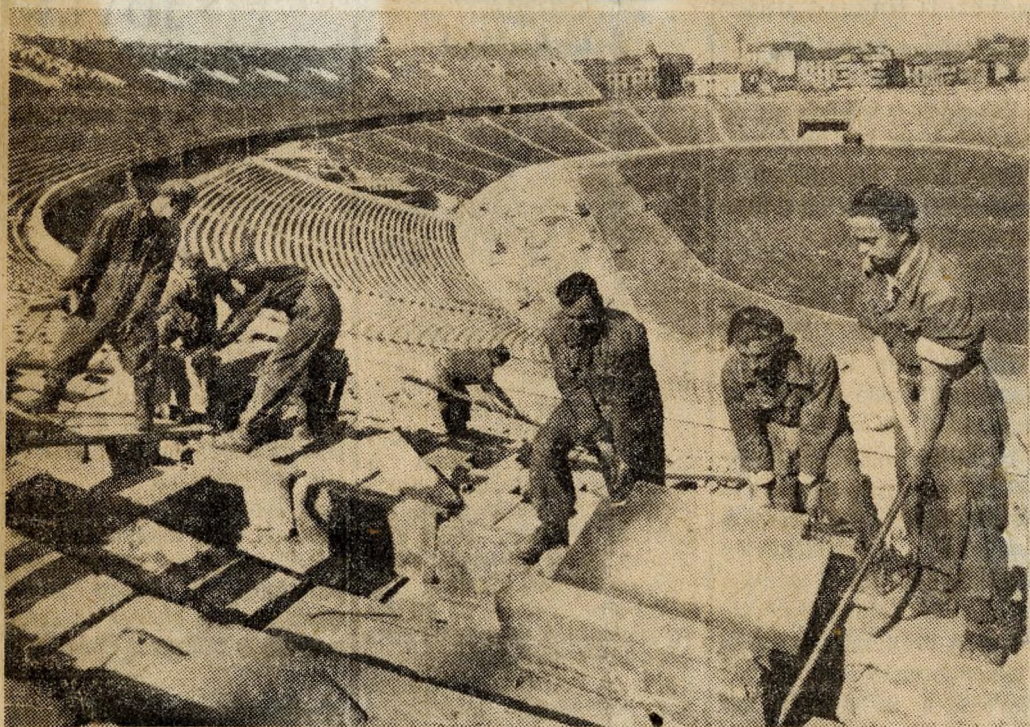
Helyszám:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Befejezéshez közeledik a stadion építése

Egy-egy pilon belsejébe most szerelik a 20 személyes felvonókat, amelyek azokat a nézőket szállítják majd a tribün tetejére, akiknek nehezükre esik 30 méter magasra gyalogolni. A stadionon belül egyetlen olyan oszlop sincs, amely akadályozná a nézőket a zavartalan látásban. Ellenkezőleg: a stadion nézőterének minden részéből pompásak a látási viszonyok. És ennek óriási jelentősége van, annál is inkább, mivel 78.100 néző elhelyezése nem

kis feladat elé állította a tervezőket. Ennyi nézőt tud befogadni a stadion, néhány hónap múlva, csaknem kétszer annyit, mint az üllőiúti sporttelep, s megvan a lehetőség arra, hogy a stadiont tovább bővítsék százezresre.

A lelátóval szemben hatalmas ütemben folyik a tíz emelet magasságú építkezés. Ebben az épületben kap majd helyet az öltözők, fürdők, zuhanyozók, edzőtermek, klubhelyiségek, konyhák, postairodák, sportkönyvtárak egész sora. A pálya fölé kiugró terrazon üvegfallal bevont rádiófülkék biztosítják, hogy a helyszíni közvetítések zavartalanul folyó lehessenek majd le.

Boldog és büszke érzés nézni ezt a gigászi építkezést. A járókelők meg-megállnak, s sokszor észre sem veszik, mennyi időt töltenek el a szemlélődéssel. Van is itt tengernyi látnivaló. Az óriási emelődaru úgy szállítják helyére a többméteres előregyártott vaszerkezeteket, mint a pelyhet. Az emberek csodálják a földből kinőtt óriást.

Szükség van nagy stadionra! Nemzeti stadion kell! Eletszélvesek sporttelepeink! — ilyen és ehhez hasonló hangok, felszólalások hangzottak el

únos-untalan a parlamentben, klubokban, sportegyesületek helyiségeiben évtizedeken át. Törvénybe is iktatták Horthyék még 1924-ben: a Nemzeti Stadiont fel kell építeni. A nép, rövid ideig hitte is, nem is a nagyhangú ígéretet. De az ígéret nem is jutott tovább a törvénybeiktatásnál.

Igy multak az évek, s olykor-olykor, választások alkalmával városon és falun ismét és ismét nagydobra verték, mint mézesmadzagot, úgy húzták elő tarsolyukból az urak az ábrítások, a hitegetések között a stadiont is. Persze, a grófok,

a bárók, a földesurak még államukban sem gondoltak arra, hogy a nép számára stadiont építtessenek.

A Szovjetunió felszabadította hazánkat. Még romokban hevert az ország. Még magán viselte fővárosunk a fasiszták vandál pusztításának minden nyomát, de máris sarjadni kezdett az élet, az új, a felszabadult élet. Már 1945-ben felmerült a Népstadion felépítésének gondolata. És az öt éves terv előestéjén megtörtént az első ünnepléses kapavágás a régi Lóversenyterén. Amikor a mérnökök, köztük Fecskés Tibor, a közművesből lett építésmérnök és társai elkészítették tervüket,

a 70.000 nézőt befogadó stadion tervezetét, sokan hitetlenkedve fogadták: fantasztikus, keresztülvihetetlen tervek — mondták többen is. De a mi terveink sohasem keresztülvihetetlenek, sohasem voltak és sohasem lesznek megvalósíthatatlanok.

1949-ben már rengeteg újítás is született munkaközben. A hatalmas ekskavátorok, a „nagy kubikosok” — ahogy az építkezés dolgozói tréfásan elnevezték — hihetetlenül megkönnyítették a munkát. A stadion körül egész kis város nőtt ki a földből. Munkásszállók, üzemek, műhelyek létesültek, amelyek ott, helyben elégítették ki a szükségleteket.

Multak a hónapok és a segédmunkásokból, szakmunkások lettek. Mind többen nyerték el a sztahanovista címet is, köztük Galvász Rezső ifjúmunkás építészvezető és Kercsmár György ifjúmunkás műszaki csoportvezető.

De rohamra indult a fiatal-ság is. Naponta százan és százan jönnek el a hatalmas alkotáshoz, hogy munkájukkal elősegítsék a Népstadion felépítését. A Honvéd, a Bástya, a Dózsa és a többi sportegyesület egymással versenyez a munkában. Most már szerelik le a munkaállványokat, szedik fel a kisvasúti síneket s rő-

videsen hozzákezdenek az utak csinosításához.

A mi államunk elhatározta, hogy százezreket von be a test-edzés tömegmozgalmába. Megvalósítottuk. A mi államunk vállalta, hogy felépíti a nagybudapesti Népstadiont. Megvalósítottuk.

Az évtizedes álmok valóra válnak. A földalatti gyorsvasút 70 kilométeres sebességgel röpíti majd az utasokat, s ha a mozgólépcsőn a föld felszínére érnek, szemkápráztató szépségű szoborcsoportokkal díszített utak fogadják a stadionba igyekvőket. Mielőtt azonban elfoglalnák a kényelmes ülőhelyeket, gyönyörködve állnak majd meg a pompás parkok, szökőkutak, tavak előtt, amelyek egészen a nézőtérig körös-körül szegélyezik a Népstadiont.

A bejáratnál két hatalmas szoborcsoport: az egyik izmos, erős vállófutókat, a másik röp-labdázó fiatal lányokat ábrázol. Azt az ifjúságot, amelynek első sorban épül ez a stadion, amelynek első sorban épül az egész ország.